

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 7C/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718205210
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Konáriková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6718205210.32

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Konárikovou v spore žalobcov: 1. P.N. T., N.. XX.XX.XXXX, A. S. XXX/XX, XXX XX K., 2. Q. S., N.. XX.XX.XXXX, A. K. XXXX/XX, XXX XX K., 3. Q.. T. T., N.. XX.XX.XXXX, A. V.. T.. Š. XXX/XX, XXX XX K., 4. L. A., N.. XX.XX.XXXX, A. V. T. XXX/XX, XXX XX K., 5. L. X., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX B. XX, 6. V.. A. R., N.. XX.XX.XXXX, A. W. XXX/X, XXX XX K., 7. V.. Q. K., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX Č. M. XX, 8. V.. B. C., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX Č. M. XX, 9. V. P., N.. XX.XX.XXXX, A., N. V. XXXX/XX, XXX XX K., 10. V. Š., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX Č. M. XX, 11. V. A., N.. XX.XX.XXXX, A. A. XXXX/X, XXX XX K., 12. V. M., N.. XX.XX.XXXX, A. K. XXX/X, XXX XX K., 13. N. Ď., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX B. XXX, 14. W.. R. M., N.. XX.XX.XXXX, A. V. T. XXXX/X, XXX XX K., 15. W. H., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX R. XX, 16. T. B., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX S. XXX, 17. B. K., N.. XX.XX.XXXX, A. XXX XX F. A. XX, 18. C. V., N.. XX.XX.XXXX, A. K.. Š.V. XXXX/XX, XXX XX D. a 19. M. B., N.. XX.XX.XXXX, A. Q.. Q. XXX, XXX XX F., všetci zast. HADBÁBNY & spol., advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Prieľohy 1012/1C, 010 07 Žilina, IČO: 47 249 722, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 00 151 866, o určenie porušenia zásady rovnakého zaobchádzania (antidiskriminačná žaloba) a náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že žalovaný od 01.07.2017 do 31.01.2019 v banskobystrickom kraji porušoval zásadu rovnakého zaobchádzania vo vzťahu žalobcov k príslušníkom policajného zboru Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici s príspevkom na bývanie vo výške 120,- € mesačne, čím zasiahol do práva žalobcov na priznanie rovnakého príspevku na bývanie.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť každému zo žalobcov zvlášť sumu 1.900,- € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietla.

IV. Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa voči žalovanému žalobou doručenu súdu dňa 21.09.2018 domáhali určenia, že žalovaný od 01.07.2017 porušoval a naďalej porušuje zásadu rovnakého zaobchádzania vo vzťahu k žalobcom ako príslušníkom policajného zboru (PZ) s príspevkom na bývanie vo výške 150,- €, čím zasahuje do práva žalobcov na priznanie rovnakého príspevku na bývanie. Žiadali, aby súd žalovanému uložil upustiť od takéhoto konania a napraviť protiprávny stav, a to tak, že zabezpečí, aby bol žalobcom priznaný príspevok na bývanie v rovnakej výške, v akej bol priznaný príslušníkom PZ služobne zaradeným vo funkcii vyšetrovateľ, starší vyšetrovateľ a starší vyšetrovateľ špecialista, pôsobiacim na útvare Ministerstva vnútra v banskobystrickom kraji (BBK), a to bez ohľadu na to, akú funkciu žalobcovia

v súčasnosti zastávajú alebo budú zastávať a na akom služobnom útvare PZ sú alebo budú žalobcovia ako príslušníci PZ zaradení. Zároveň si žalobcovia voči žalovanému uplatnili nárok na náhradu škody spôsobom doplatenia príspevku na bývanie vo výške 130 € za každý začatý mesiac, v ktorom žalovaný porušoval zásadu rovnakého zaobchádzania, a to každému zo žalobcov zvlášť. Žalobu odôvodnili tým, že žalobcovia sú v súčasnosti príslušníkmi obvodného oddelenia (OO) PZ Krupina, odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva (OR) PZ vo Zvolene, Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, zaradení do stálej štátnej služby, pričom v rámci PZ pôsobia vo funkciách starší referent a referent so špecifikáciou funkcie uvedenej v žalobe pre každého žalobcu zvlášť. Poukázali na znenie § 141a ods. 1, 141a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., článok 18 ods. 1, ods. 2 Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008, z ktorých vyplýva, že na účely priznania príspevku na bývanie sú policajti nariadením členení do jednotlivých skupín (skupina A, B, C) podľa služobného zaradenia. Výška príspevku na bývanie je určovaná v závislosti od služobného zaradenia jednotlivých policajtov pôsobiacich na konkrétnych útvaroch a od miesta výkonu štátnej služby, a to podľa tabuľky obsiahnutej v čl. 18 ods. 9 Nariadenia. Priznanie príspevku na bývanie sa uvádza v personálnom rozkaze nadriadeného. Žalobcom boli priznané príspevky na bývanie podľa § 141a ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. a čl. 18 ods. 1, ods. 6 písm. c) a ods. 9 Nariadenia, každému vo výške 20,- € mesačne. Na účely priznania príspevku na bývanie v konkrétnej výške je jediným rozlišovacím prvkom služobné zaradenie policajta na tom ktorom útvare a miesto výkonu štátnej služby. Žiadne iné podmienky za akých možno priznať policajtovi v stálej štátnej službe príspevok na bývanie v konkrétnej výške zákon č. 73/1998 Z. z., ani nariadenie neuvádzajú. Žalobcovia sú toho názoru, že žalovaný takýmto určovaním výšky príspevku na bývanie porušuje zásadu rovnakého zaobchádzania podľa § 2 zákona č. 365/2004 Z. z. a dopúšťa sa diskriminačného konania. Žalovaný svojím konaním nelegitímne a bezdôvodne zvýhodňuje určité skupiny policajtov (policajti zaradení v skupine A Nariadenia pôsobiaci na útvare Ministerstva vnútra) v porovnaní s inými skupinami policajtov (žalobcovia zaradení do skupiny C pôsobiaci na OR PZ). Na účely diskriminačného priznania príspevku na bývanie je kľúčová práve tá skutočnosť, že obe skupiny policajtov vykonávajú svoju pracovnú činnosť v rámci BBK. Na obe skupiny je v tejto súvislosti kladená rovnaká finančná záťaž súvisiaca so zabezpečením ubytovania v BBK. Je preto diskriminačné podmieňovať priznanie príspevku na bývanie v maximálne prípustnej výške v rámci BBK služobným zaradením policajta u konkrétneho útvaru. Služobné zaradenie policajta nemá žiadny vplyv na zníženie, či zvýšenie nákladov súvisiacich so zabezpečením ubytovania. Konaním žalovaného vznikla žalobcom nevýhoda spočívajúca v priznaní nižšieho príspevku na bývanie. Táto nevýhoda je v kauzálnej súvislosti so samotným diskriminačným dôvodom, ktorý v konkrétnom prípade predstavuje služobné zaradenie jednotlivých policajtov u konkrétneho útvaru. Spôsob, akým dochádza k určovaniu výšky príspevku na bývanie žalovaným, napĺňa znaky diskriminačného konania v oblasti, v ktorej je diskriminácia zakázaná, a to konkrétne v oblasti pracovnoprávných vzťahov, v ktorých žalovaný vystupuje ako zamestnávateľ žalobcov. Podľa čl. 18 ods. 9 Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008 v BBK možno priznať príspevok na bývanie od 20,- € až do 150,- €. Príspevok na bývanie vo výške 150,- € mesačne možno priznať len policajtovi zaradenému do skupiny A podľa čl. 18 ods. 4 Nariadenia pôsobiaceho na útvare Ministerstva vnútra. To znamená, že len policajt zaradený vo funkcii vyšetrovateľ, starší vyšetrovateľ a starší vyšetrovateľ špecialista, pôsobiaci na útvare Ministerstva vnútra, má nárok na priznanie príspevku na bývanie v maximálne prípustnej výške v rámci BBK. Žalobcovia zaradení do skupiny C podľa čl. 18 ods. 6 Nariadenia pôsobiaci na OR PZ majú nárok na priznanie príspevku na bývanie v rámci BBK v maximálnej výške 20,- €. Rozdiel v príspevkoch na bývanie medzi skupinou A a C predstavuje sumu 130,- € mesačne. S osobou komparátora (policajti zaradení v skupine A nariadenia, pôsobiaci na útvare Ministerstva vnútra) sa žalobcovia, nachádzajú v rovnakej, resp. porovnateľnej situácii, pretože náklady na bývanie sú v BBK rovnaké pre všetkých policajtov, a to bez rozdielu na služobné zaradenie, vzdelanie, či náročnosť vykonávanej funkcie. V dôsledku konania žalovaného sú žalobcovia v jasne špecifikovanom inom postavení v porovnaní s policajtmi zaradenými do skupiny A nariadenia pôsobiacimi na Ministerstve vnútra, pričom takéto postavenie žalobcom nedôvodne a nelegitímne spôsobuje nevýhodu spočívajúcu vo vyplácaní nižšieho príspevku na bývanie, a teda konaním žalovaného sú žalobcovia ukrátení o vyplatenie 130,- € mesačne. Diskriminačné konanie žalovaného nie je objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu, nie je primerané a ani nevyhnutné na dosiahnutie takéhoto záujmu. Kumulatívnou podmienkou prípustného rozdielného zaobchádzania je, že cieľ je legitímny a požiadavka primeraná. Legitimita čl. 18 Nariadenia a príslušných personálnych rozkazov v kontexte s čl. 13, čl. 36 a čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zákona č. 365/2004 Z. z., zákona č. 73/1998 Z. z. a aj samotného nariadenia je plne absentujúca. Článok 18 Nariadenia, a teda aj samotné personálne rozkazy z neho vychádzajúce, ktorými bol žalobcom priznaný príspevok na bývanie vo výške 20,- €, sú v príkrom rozpore so zákonom, a sú teda nielen

nelegitímne, ale predovšetkým diskriminačné. Žalovaný sa dopúšťa neodôvodneného a nelegitímneho porušovania zásady rovnakého zaobchádzania, a to spôsobom, akým dochádza k určovaniu výšky príspevku na bývanie. Žalobcovia voči personálnym rozkazom, ktorým im bol priznaný príspevok na bývanie vo výške 20,- € podali odvolanie s výnimkou žalobcu 4., žalobkyne 6., žalobkyne 14. a žalobcu 16.. Odvolania proti príslušným personálnym rozkazom boli zamietnuté a všetky personálne rozkazy žalobcov boli potvrdené. Žalobcovia elektronickým podaním doručeným okresnému súdu dňa 17.10.2018 doplnili žalobný petít v časti uplatnenej náhrady škody voči žalovanému tak, že každý zo žalobcov si voči žalovanému titulom náhrady škody uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.690,- €, čo predstavuje sumu 130,- € mesačne za obdobie od 01.07.2017 do 31.08.2018.

2. Žalobcovia elektronickým podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.05.2020 uviedli, že žalovaným subjektom v konaní je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, IČO: 00 151 866 so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava.

3. Žalovaný v podaní, ktoré bolo doručené okresnému súdu 16.09.2019 uviedol, že v žalobe absentuje konkretizácia diskriminácie, resp. uvedenie diskriminačného dôvodu. Vzniesol námietku nedostatku pasívnej legitímácie v konaní z dôvodu, že žalovaný nekonal a ani nevydal žiadne meritórne rozhodnutie, a teda nemohol konať diskriminačne v oblasti pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahov, sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, poskytovania tovarov a služieb a vo vzdelávaní tak, ako predpokladá zákon č. 365/2004 Z. z.. V prípade, ak majú žalobcovia za to, že Nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008 je údajne v rozpore so zákonom, mali a aj majú možnosť dať podnet Ústavnému súdu Slovenskej republiky na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 Ústavy Slovenskej republiky a § 42 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky. Rovnako žalobcovia mali možnosť podať návrh na začatie konania podľa ustanovení správneho súdneho poriadku na správny súd, ktorý jediný je oprávnený v tomto prípade vec prejednať a rozhodnúť. Personálny rozkaz nadriadeného, a teda aj rozhodnutie o priznaní príspevku na bývanie je individuálnym právnym aktom, u ktorého nemôže všeobecný súd v sporovom konaní vysloviť jeho neplatnosť, prípadne určiť povinnosť na zaplatenie, ak samotný personálny rozkaz nie je zrušený príslušným orgánom alebo príslušným súdom. Personálny rozkaz je rozhodnutím o verejnom subjektívnom práve, ktorému sa poskytuje ochrana v správnom súdnictve podaním návrhu na preskúmanie právoplatného rozhodnutia vydaného nadriadeným tak, ako je to upravené v správnom súdnom poriadku. Žalovaný poukázal na inštitút správnej žaloby, ktorý bol práve na tieto prípady zriadený. Antidiskriminačný zákon za splnenia určitých podmienok umožňuje poškodenej osobe domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Antidiskriminačný zákon neumožňuje poškodenej osobe domáhať sa náhrady vecnej, či inej škody, len nemajetkovej ujmy a aj to len za podmienok daných týmto zákonom. Príspevok na bývanie je ex lege nenárokovateľnou časťou služobného príjmu, pričom účelom zákonodarcu bolo, aby tento slúžil na zabezpečenie doplnenia útvarov a ich stabilizácie, tzn. na zabezpečenie doplnenia tých útvarov, kde je najvyšší počet neobsadených miest, vysoká fluktuácia policajtov, resp. tých miest, kde sú vysoké požiadavky na náročnosť práce, napr. z dôvodu kriminality, vysoké požiadavky na odbornosť a vzdelanie policajta. Príspevok na bývanie slúži zároveň aj ako motivácia policajtov na týchto miestach zotrvať. Zákonodarca zároveň ponechal možnosť priznať podrobnosti príspevku na bývanie ministrom, ktorý priznanie príspevku upraví v internom predpise. V súčasnosti je vo vzťahu k policajtom takýmto interným predpisom Nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky o vybraných platových náležitostiach príslušníkov PZ prikazovaní služby nad základný čas služby v týždni a nariaďovaní služobnej pohotovosti príslušníkom PZ č. 17/2008 v znení neskorších predpisov, ktorý príspevok na bývanie upravuje v čl. 18. V čl. 18 Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008 je teda premietnutý účel a zmysel zákonodarcu vyjadrený v ustanovení § 141a zákona č. 73/1998 Z. z., pričom nariadenie nejde nad rozsah zákona, nie je ani v jeho rozpore s ním, práve naopak, je s ním súladné. Obdobným spôsobom sa priznávajú aj príplatky, ktorých výška je diferencovaná v závislosti od podmienok, na ktoré je viazaný, napr. rizikový príplatok, príplatok za štátnu službu v sťažnom a zdraví škodlivom pracovnom prostredí, jazykový príplatok. Podľa názoru žalovaného, by o diskriminačné konanie išlo v prípade, ak by u policajtov zaradených na OO PZ Krupina v rámci tohto OO PZ, alebo v porovnaní s policajtmí iných OO PZ, bol priznaný rôzny príspevok na bývanie. Keďže však všetci žalobcovia tak, ako aj ostatní policajti iných OO PZ, majú priznaný rovnakú výšku príspevku na bývanie, nemožno podľa žalovaného v tomto prípade hovoriť o diskriminácii žalobcov, ani o rozdielnom zaobchádzaní, nakoľko so všetkými týmito policajtmí sa zaobchádza rovnako. Prípustné je také rozdielne zaobchádzanie, ktoré je odôvodnené povahou zamestnania

alebo povahou jednotlivých činností v ňom vykonávaných, pričom musí byť primerané a nevyhnutné na dosiahnutie cieľa, ku ktorému smeruje, teda primerané a nevyhnutné vzhľadom k zamestnaniu alebo činnostiam, ktorými je podmienené. Podľa názoru žalovaného osobami v porovnateľnej situácii môžu byť len osoby zaradené na tom istom oddelení; príslušníci PZ iného oddelenia, vykonávajúci inú činnosť, resp. s odlišným popisom služobnej činnosti, nie sú osobami v porovnateľnej situácii. Žalobcovia sú policajti zaradení v 2. a 4. platovej triede a u ktorých sa vyžaduje stredoškolské vzdelanie. Policajti zaradení vo funkcii vyšetrovateľ a starší vyšetrovateľ špecialista na útvare Ministerstva vnútra Slovenskej republiky sú zaradení v 6. a vyššej platovej triede a vyžaduje sa od nich ukončené vysokoškolské vzdelanie 2. stupňa. Ide o rôzne skupiny policajtov, na ktoré sú kladené iné kvalifikačné predpoklady, resp. iné požiadavky na vzdelanie, majú inú náplň práce nevykonávajú teda rovnakú prácu ako žalobcovia, s ktorou je spojená aj vyššia miera zodpovednosti. Žalobcovia a vyšetrovatelia ministerstva nemajú rovnaké požiadavky na vzdelanie a nevykonávajú ani rovnakú prácu a nemajú ani rovnakú povahu práce, takže sa žalobcovia s nimi nenachádzajú v porovnateľnej, ani v rovnakej situácii. Žalovaný považuje tvrdenia žalobcov o tom, že na účely diskriminačného priznávania príspevku na bývanie je kľúčová práve tá skutočnosť, že obe skupiny policajtov vykonávajú svoju pracovnú činnosť v rámci BBK za nesprávny. Pri zaraďovaní policajtov do jednotlivých skupín na priznanie príspevku na bývanie musia byť totižto splnené aj ostatné zákonné podmienky. Ak by sa pri priznávaní príspevku na bývanie zohľadňovala len finančná záťaž súvisiaca s ubytovaním v tom ktorom meste, resp. kraji a nezohľadňovali by sa ostatné legitímne požiadavky, ako napr. rovnaká práca, práca rovnakej hodnoty, rovnaká situácia, požiadavky na vzdelanie a pracovné podmienky, bolo by podľa žalovaného možné hovoriť o diskriminácii, čo však nie je tento prípad. Motivačný a stabilizačný charakter predmetného inštitútu príspevku na bývanie podporuje aj postup zákonodarcu, ktorý ustanovenia o príspevku na bývanie zaradil do 7. časti zákona č. 73/1998 Z. z. nazvanej Starostlivosť o policajtov a nie do jeho 5. časti nazvanej Platové náležitosti a ďalšie náležitosti. Služobný pomer príslušníka PZ nemá znaky súkromno-právneho pomeru. Medzi policajtom a PZ ide o právny pomer štátno-služobný, ktorý vzniká individuálnym mocenským aktom služobného funkcionára a po celú dobu svojho trvania sa výrazne odlišuje od pracovno-právneho pomeru. V štátno-služobnom pomere účastníci nemajú rovnaké postavenie, čo sa prejavuje v spôsobe vzniku, zmeny a skončenia tohto pomeru, úprave nárokov vyplývajúcich z tohto pomeru a úprave konania pred služobnými orgánmi. Príslušník PZ sa prostredníctvom svojho zamestnávateľa, ktorým je služobný úrad, priamo zúčastňuje na výkone verejnej moci, a preto má služobný úrad výsostné oprávnenie jednostrannými aktmi zakladať, meniť alebo rušiť vzťahy v takomto služobnom pomere. Práva a povinnosti policajta v služobnom pomere sa zakladajú, menia a zanikajú rozhodnutím (rozkazom), ktorý vydá nadriadený. Z ustanovenia § 141a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. jasne vyplýva, že o možnosti priznať príspevok na bývanie rozhoduje nariadený, preto právomoc rozhodnúť o príspevku na bývanie patrí jedine zamestnávateľovi žalobcov, teda služobnému úradu, a nie súdu, pretože peňažné nároky zo služobného pomeru príslušníka PZ sa riadia zákonom č. 73/1998 Z. z., o ktorých rozhoduje príslušný nadriadený, nie súd. Nie je možné domáhať sa akýchkoľvek peňažných plnení titulom antidiskriminačnej žaloby v prípade, ak sa jedná o nároky zo služobného pomeru príslušníkov PZ, pretože na preskúmanie rozhodnutí vydaných podľa zákona č. 73/1998 Z. z. existuje celý rad opravných prostriedkov, využitím ktorých je možné dosiahnuť nápravu prípadného protiprávneho stavu, ak by takýto protiprávny stav nastal. V prejednávanej veci sa žalobcovia domáhajú náležitostí vyplývajúcich zo služobného pomeru príslušníka PZ, ktorých rozhodovanie patrí do výlučnej právomoci služobného úradu ako zamestnávateľa žalobcov. Žalobcovia majú možnosť podať voči rozhodnutiu nadriadeného opravný prostriedok a následne podať správnu žalobu, čo však neurobili, navyše niektorí zo žalobcov nepodali voči rozhodnutiu nadriadeného ani len opravný prostriedok, z čoho logicky vyplýva, že voči rozhodnutiu nemali výhrady. Ak majú žalobcovia za to, že Nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008 je v príkrom rozpore so zákonom, mali možnosť podať ústavnú sťažnosť, a nie podávať antidiskriminačnú žalobu. Z uvedených dôvodov žalovaný vzniesol námietku nedostatku právomoci civilného súdu vo veci konať a rozhodnúť. Žalovaný ďalej namietal, že žalobcovia presne nedefinovali konania, kedy malo dôjsť za rovnakej situácie k inému postupu zo strany žalovaného voči osobám žalobcov ako voči ostatným kolegom na danom pracovisku. Len samotné tvrdenia žalobcov odvodené výlučne zo znenia nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky založené na vlastnej teórii o nerovnakom zaobchádzaní voči iným nekonkrétnym subjektom nijako nepreukazuje skutočnosti, z ktorých by bolo možné usúdiť, že došlo k priamej alebo nepriamej diskriminácii ich osoby. Žalobcovia nešpecifikovali akého konkrétneho konania, resp. konaní sa mal žalovaný dopustiť, ktoré by bolo voči žalobcom diskriminačné a tiež akého konkrétneho konania, resp. konaní sa mal žalovaný zdržať. Z obsahu žaloby a jej petitu vyplýva, že žalobcovia si

voči žalovanému uplatňujú nenárokovateľnú časť príspevku podľa zákona č. 73/1998 Z. z. (príspevok na bývanie), ktorá im bola priznaná rozhodnutím, voči ktorému bol prípustný opravný prostriedok. Po jeho vyčerpaní mali žalobcovia možnosť podať správnu žalobu podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku na vecne a miestne príslušný správny súd, čo však neurobili. Žalovaný má za to, že preukázal, že nadriadený voči žalobcom neuplatňoval iný prístup, ani rozdielny prístup, ako voči iným policajtom na danom oddelení (všetkým policajtom na OO PZ Krupina bol priznaný príspevok na bývanie v rovnakej výške) a nie je voči žalobcom nijako zaujatý. Žalovaný preto nesúhlasí a odmieta tvrdenia žalobcov, že by mali byť diskriminovaní zo strany ich nadriadeného.

4. Žalobcovia v podaní doručenom okresnému súdu dňa 07.10.2019 uviedli, že za nezákonné považujú konanie žalovaného spočívajúce v diskriminačnom určovaní výšky príspevku na bývanie policajtom žijúcim v rovnakom kraji, t. j. samotné diskriminačné konanie žalovaného a spôsob, ktorým žalovaný toto konanie vykonáva, t. j. Nariadením ministra vnútra SR č. 17/2008. Podanou žalobou sa domáhajú nápravy v súvislosti s porušením zásady rovnakého zaobchádzania a nežiadajú preskúmať zákonnosť Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008, či jednotlivé personálne rozkazy. Žiadnym právnym predpisom nie je určené, že podania antidiskriminačnej žaloby sa môže domáhať len ten, kto využil všetky zákonom prístupné opravné prostriedky v správnom súdnom procese. Skutočnosť, že žalobcovia nevyužili možnosť domáhať sa ochrany v zmysle správneho súdneho procesu, ich nemôže diskvalifikovať z podania žaloby vo veci antidiskriminačného sporu. Podanou žalobou sa žalobcovia nedomáhajú náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 9 ods. 3 prvá veta zákona č. 365/2004 Z. z., ale náhrady škody spôsobenej porušením právnej povinnosti žalovaným. Zákona č. 365/2004 Z. z. stanovuje právo na rovnaké zaobchádzanie, zákaz diskriminácie a ochranu pred porušením tohto zákazu. Žalovaný je teda povinný pridelovať príspevok na bývanie takým spôsobom, aby neporušoval povinnosť zákazu diskriminácie a zásadu rovnakého zaobchádzania uloženú mu zákonom. Pretože sa žalobcovia domnievajú, že žalovaný prideluje príspevok na bývanie diskriminačným spôsobom, porušuje tak právnú povinnosť stanovenú mu zákonom č. 365/2004 Z. z. a keďže v zmysle uvedeného zákona nie je právo na náhradu škody podľa osobitných predpisov dotknuté, žalovaný podľa Občianskeho zákonníka zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením povinnosti dodržiavať zákaz diskriminácie a zásadu rovnakého zaobchádzania. Pri určovaní výšky príspevku na bývanie je nelegitímna a neprimeraná predovšetkým podmienka útvaru a služobného zaradenia policajtov, na ktorú je priznanie príspevku v tej-ktorej výške viazané. Táto podmienka nemá žiadny motivačný charakter, ani ňou nemožno nijakým spôsobom určiť výšku kompenzovateľných nákladov policajtov spojených s bývaním. Už len samotným gramatickým a logickým výkladom pojmu príspevok na bývanie je možné ustáliť, že jeho výška by mala byť v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania určená výlučne v závislosti od miesta výkonu štátnej služby a nákladov na bývanie v tomto mieste. Útvar a služobné zaradenie policajta nemá na náklady na bývanie žiadny vplyv, neurčuje a ani nemôže určovať, že náklady na bývanie policajta vo vyššom služobnom zaradení sú predpokladateľne vyššie, ako náklady policajta v inom nižšom služobnom zaradení. Policajt vo vyššom služobnom zaradení môže mať vyššie náklady na bývanie jedine z dôvodu jeho subjektívnych preferencií. Objektívne však možno ustáliť, že všetky osoby žijúce v konkrétnom mieste pri zachovaní rovnakého štandardu, majú rovnaké náklady na bývanie, a to bez ohľadu na ich vzdelanie, či náročnosť vykonávanej práce. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by policajt vyššie služobne zaradený by mal mať nárok na vyšší štandard bývania, a teda aj vyšší príspevok na bývanie. Finančné ohodnotenie vzdelania alebo služobného zaradenia môže a má byť vykonané v rámci mzdy či osobitnej odmeny udeľovanej na takýto účel, nie v rámci udeľovania príspevku na bývanie, na ktorého určenie nemajú tieto skutočnosti žiadny vplyv. Diskriminačné určovanie výšky príspevku na bývanie žalovaným nie je objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a nie je primerané ani nevyhnutné na dosiahnutie takého záujmu. Kumulatívne podmienky prípustnosti rozdielného zaobchádzania nie sú v konkrétnom prípade naplnené, pričom žalovaný opak nepreukázal. Žalovaný neuviedol, aký legitímny cieľ je sledovaný rozdielnym pridelovaním príspevku, ani nijakým spôsobom nezodôvodnil primeranosť takejto požiadavky útvaru a služobného zaradenia. Motivačným charakterom príspevku na bývanie nie je v žiadnom prípade legitímne odôvodnené rozdielne zaobchádzanie pri určovaní jeho výšky na podklade útvaru a služobného zaradenia. Útvar a služobné zaradenie a s tým spojené vzdelanie a náročnosť práce policajtov a zodpovednosti pri jej výkone nemá žiadny vplyv na výšku nákladov na bývanie v rovnakom mieste. Táto môže byť jedine daná objektívnymi nákladmi, nie subjektívnymi preferenciami osôb. Aj zo samotnej dôvodovej správy k zákonu č. 73/1998 Z. z. vyplýva, že príspevok na bývanie sa priznáva z dôvodov finančnej náročnosti bývania a čiastočnej kompenzácie nákladov na bývanie, nie z dôvodov dopĺňania za dosiahnuté vzdelanie, či služobné zaradenie. Žalobcovia

s policajtní vo funkcii vyšetrovateľ, starší vyšetrovateľ a starší vyšetrovateľ špecialista útvaru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky sú v porovnateľnej situácii, ktorá je daná rovnakým miestom pobytu, resp. bývaní a rovnakými nákladmi na bývanie v tomto mieste. Určovanie porovnateľnosti situácie mierou dosiahnutého vzdelania, či útvaru a služobného zaradenia je na účely určenia výšky príspevku na bývanie absolútne nelogické a zavádzajúce. Žalovaný je povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania. Žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal neuplatňovanie iného prístupu, resp. neporušovanie zásady rovnakého zaobchádzania a zákazu diskriminácie voči iným policajtom na inom útvare a v inom služobnom zaradení. Žalovaný nepreukázal naplnenie kumulatívnych podmienok na rozdielne zaobchádzanie, t. j. legitímny cieľ a primeranosť.

5. Žalovaný v elektronickom podaní doručenom okresnému súdu dňa 04.11.2019 uviedol, že všetci žalobcovia, tak ako aj ostatní policajti iných OO PZ vrámci Slovenskej republiky, majú priznaný rovnaký príspevok na bývanie. Žalobcovia sa nedôvodne porovnávajú s vyšetrovateľmi ministerstva, ktorí majú na rozdiel od žalobcov ukončené vysokoškolské vzdelanie 2. stupňa a sú zaradení vo vyššej platovej triede. Jedná sa teda o dve rôzne skupiny policajtov, na ktoré sú kladené iné kvalifikačné predpoklady, resp. iné požiadavky na vzdelanie, majú inú náplň práce nevykonávajú teda rovnakú prácu, ako žalobcovia. Príspevok na bývanie je nenárokateľná položka vyplácaná spolu so služobným príjmom, ktorá však navyše ani nie je a netvorí zložku služobného príjmu. Zložky služobného príjmu sú vymenované v ustanovení § 84 a nasl. zákona č. 73/1998 Z. z.. Príspevok na bývanie nie je zložkou služobného príjmu.

6. Žalovaný v elektronickom podaní doručenom okresnému súdu dňa 15.05.2020 oznámil, že žalobcovia 1. až 17. a žalobca 19. sú zaradení na OO PZ Krupina, odbor poriadkovej polície OR PZ vo Zvolene. Žalobca 18. je zaradený na OO PZ Banská Štiavnica, odbor poriadkovej polície OR PZ v Žiari nad Hronom.

7. Na základe výzvy súdu žalovaný v elektronickom podaní doručenom okresnému súdu dňa 10.06.2020 oznámil, že útvarmi PZ zriadenými ministrom vnútra Slovenskej republiky v BBK sú Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici a Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica.

8. Na pojednávaní dňa 23.07.2020 strany sporu zotrvali na skutkových tvrdeniach uvedených v písomných vyjadreniach.

9. Na pojednávaní súd na návrh žalobcov vypočul žalobcu 3. Q.. T. T., ktorý vypovedal, že podľa jeho názoru príspevok na bývanie nesúvisí so zaradením vrámci výkonu štátnej služby policajta v PZ Slovenskej republiky. Porovnal ho s ostatnými príspevkami, napr. s príspevkom na odevné, ktorý je v rovnakej výške vrámci všetkých útvarov PZ pre policajtov, ktorí sú v odevnej skupine v civilnom oblečení, ako aj policajtom, ktorí sú uniformovaní. Mal za to, že príspevok na bývanie nesúvisí s miestom služobného zaradenia, ani s obsahom pracovnej činnosti. Na diskrimináciu poukázal v tom smere, že sa vzťahuje na zaradenie policajta na konkrétnom útvare, napr. policajti poriadkovej polície, ktorí sú zaradení v platovej triede č. 4 v porovnaní s policajtom alebo s policajtní kriminálnej polície, ktorí sú zaradení v tej istej platovej triede, pričom platové triedy sú diferencované v tom zmysle, že sa vyžaduje na ne rovnaké vzdelanie policajta, pričom v tomto smere je už zjavný rozdiel vo vzťahu k príspevku na bývanie, pretože policajti poriadkovej polície zaradení v tej istej platovej skupine, ako policajti kriminálnej polície, majú priznaný príspevok na bývanie vo výške 20 €, pričom kolegom z kriminálnej polície je priznaný príspevok na bývanie vo výške 40 €, a to bez ohľadu na to, že bývajú v tom istom meste, len sú zaradení na inom útvare PZ. Uviedol príklad kolegov, ktorí bývajú v tom istom meste na rovnakej ulici s tým, že jeden je zaradený na kriminálnej polícii OR, druhý kolega na kriminálnej polícii Krajského riaditeľstva a príspevok na bývanie majú rozdielny v sume až 70 €. Žalobca 3. momentálne poberá príspevok na bývanie vo výške 20 € tak, ako mu bol priznaný rozkazom, ktorý je obsahom súdneho spisu.

10. Na návrh žalobcov súd v konaní vypočul svedka Q.. V. Š., ktorý vypovedal, že pracuje ako vyšetrovateľ OR vo Zvolene, odbor kriminálnej polície. Bol mu priznaný príspevok na bývanie vo výške 70 €. Býva v byte v Banskej Bystrici, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve. Pri výbere bývaní ho ovplyvňuje predovšetkým poloha, výhodnosť ubytovania. Každý si vyberá bývanie po zohľadnení nákladov, ktoré bude mať v súvislosti s bývaním. Výber nie je ovplyvnený zaradením, resp. funkciou v PZ. Pokiaľ ide o motiváciu v zamestnaní, je motivovaný predovšetkým výškou služobného platu

a ostatnými zložkami, ktoré tvoria jeho pravidelný mesačný príjem. Je zaradený ako policajt do 6. platovej triedy. Ako policajt dostáva aj odmeny, ktoré tvoria zložku platu a odvíjajú sa od platovej triedy a služobného zaradenia policajta. Čím má policajt vyššiu platovú triedu, tým sú vyššie aj odmeny. Zaradenie do kategórie závisí od výsledkov pracovnej činnosti policajta. Ďalšou zložkou platu je osobné ohodnotenie, ktoré sa vypláca v rámci služobného príjmu policajta a aj služobné hodnotenie policajtov vyšetrovateľov, ktorí sú zaradení na jednom útvare, je odlišné. Niektorý vyšetrovateľ môže dostať mesačne napr. 200 €, niektorý aj 450. Príspevok na bývanie nemá pre svedka žiaden motivačný charakter, a to z dôvodu, že je nízky. V prípade, že by bol aj vyšší, ťažko povedať, či by mal pre neho motivačný charakter. Podľa svedka príspevok na bývanie nemá žiaden súvis s odmeňovaním. Pre policajtov je príspevok na bývanie nejasný v tom, že nie je zákonne definovaný. Nikde nie je uvedené, že príspevok na bývanie je forma odmeňovania za pracovný výkon. Forma odmeňovania za pracovný výkon policajta je služobný plat. Kolegovia, ktorí sú zaradení na tej istej pracovnej pozícii, tzn. majú rovnakú náplň v rámci rovnakého útvaru, poberajú rovnakú výšku príspevku na bývanie.

11. Súd zamietol návrh žalobcov na výsluch svedka Q.. M. Č. z dôvodu, že je to policajt služobne zaradený na útvare Národnej kriminálnej agentúry prezídia PZ Slovenskej republiky a preto nespĺňa kritéria komparátora vo vzťahu k žalobcom z dôvodu nezaradenia na rovnakom útvare PZ.

12. Žalobcovia v podaní doručenom okresnému súdu dňa 21.08.2020 navrhli vo veci vypočuť svedkov Q.. M. Č. služobne zaradeného na útvare Národná kriminálna agentúra, Prezídia PZ Slovenskej republiky, odbor Stred, Banská Bystrica a Q.. V. Š. služobne zaradeného na útvare OR PZ, odbor kriminálnej polície Zvolen, funkcia vyšetrovateľ PZ vo veci vyjadrenia sa k výške príspevku na bývanie, ktorý im bol priznaný a všeobecne k problematike diskriminačného pridelovania príspevku na bývanie. Zároveň navrhli zmenu žalobného petitu v rozsahu náhrady škody s tým, že každý zo žalobcov si voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 4.680,- €, čo predstavuje sumu 130,- € mesačne za obdobie od 01.07.2017 do 31.07.2020 ako nepriznanú a nevyplatenú časť príspevku na bývanie. Žalobcovia žiadali v konaní určiť, že v kraji Banská Bystrica žalovaný od 01.07.2017 porušoval a naďalej porušuje zásadu rovnakého zaobchádzania vo vzťahu žalobcov k príslušníkom PZ s príspevkom na bývanie vo výške 150 €, čím zasahuje do práva žalobcov na priznanie rovnakého príspevku na bývanie. Žalobcovia ďalej žiadali uložiť žalovanému povinnosť upustiť od tohto konania, napraviť protiprávny stav, a to tak, že zabezpečí, aby bol žalobcom priznaný príspevok na bývanie v rovnakej výške, v akej bol priznaný príslušníkom PZ služobne zaradeným vo funkcii vyšetrovateľ, starší vyšetrovateľ a starší vyšetrovateľ špecialista, pôsobiacim na útvare Ministerstva vnútra v BBK, a to bez ohľadu na to, akú funkciu žalobcovia v súčasnosti zastávajú alebo budú zastávať a na akom služobnom útvare PZ sú alebo budú žalobcovia ako príslušníci PZ zaradení. Okresný súd uznesením č. k. 7C/14/2019-584 zo dňa 03.09.2020 pripustil zmenu žaloby.

13. Žalovaný v podaní doručenom okresnému súdu dňa 26.08.2020 uviedol, že na útvare Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici vykonávajú štátnu službu aj policajti zaradení do skupín príspevku na bývanie podľa čl. 18 ods. 4. a 5 Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008 o vybraných platových náležitostiach príslušníkov PZ, prikazovaní služby nad základný čas služby v týždni a nariaďovaní služobnej pohotovosti príslušníkom PZ v znení neskorších predpisov. Uvedeným príslušníkom PZ bol priznaný príspevok na bývanie za obdobie od 01.07.2017 do 31.01.2019 vo výške 120 € a 70 € mesačne.

14. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

15. Z personálnych rozkazov riaditeľa OR PZ vo Zvolene a riaditeľa OR PZ v Žiari nad Hronom (č. I. 30 - 48 súdneho spisu) súd zistil, že žalobcom bol priznaný podľa § 141a ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. a čl. 18 ods. 1, ods. 6 písm. c) a ods. 9 Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008 v znení neskorších predpisov príspevok na bývanie vo výške 20,- € mesačne dňom 01.07.2017. Žalobcovia (okrem žalobcu 18.) sú príslušníkmi PZ a vykonávajú funkciu referent, starší referent OO PZ Krupina odboru poriadkovej polície OR PZ vo Zvolene, Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Žalobca 18. je príslušník PZ a vykonáva funkciu referent - územná a objektová zodpovednosť OO PZ Banská Štiavnica odboru poriadkovej polície OR PZ v Žiari nad Hronom, Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici, služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

16. Z rozhodnutí riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici ako oprávneného orgánu podľa § 243 ods. 1 Zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a železničnej polície v znení neskorších predpisov súd zistil, že riaditeľ Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici po posúdení odvolaní žalobcov 1., 2., 3., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 15., 17., 18. a 19. proti personálnym rozkazom riaditeľa OR PZ vo Zvolene a Žiari nad Hronom, ktorým bol žalobcom zaradeným v stálej štátnej službe vo funkcii referent, starší referent podľa § 141a ods. 1 zákona a čl. 18 ods. 1, ods. 6 písm. c) a ods. 9 Nariadenia o platových náležitostiach dňom 01.07.2017 priznaný príspevok na bývanie vo výške 20,- € zamietol a napadnuté rozhodnutia (personálne rozkazy) potvrdil (č. I. 49 - 79 súdneho spisu).

17. Na návrh žalobcov súd v konaní vypočul svedka Q.. V. Š., ktorý vypovedal, že pracuje ako vyšetrovateľ OR vo Zvolene, odbor kriminálnej polície. Bol mu priznaný príspevok na bývanie vo výške 70 €. Byva v byte v Banskej Bystrici, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve. Pri výbere bývania ho ovplyvňuje predovšetkým poloha, výhodnosť ubytovania. Každý si vyberá bývanie po zohľadnení nákladov, ktoré bude mať v súvislosti s bývaním. Výber nie je ovplyvnený zaradením, resp. funkciou v PZ. Pokiaľ ide o motiváciu v zamestnaní, je motivovaný predovšetkým výškou služobného platu a ostatnými zložkami, ktoré tvoria jeho pravidelný mesačný príjem. Je zaradený ako policajt do 6. platovej triedy. Ako policajt dostáva aj odmeny, ktoré tvoria zložku platu a odvíjajú sa od platovej triedy a služobného zaradenia policajta,. Čím má policajt vyššiu platovú triedu, tým sú vyššie aj odmeny. Zaradenie do kategórie závisí od výsledkov pracovnej činnosti policajta. Ďalšou zložkou platu je osobné ohodnotenie, ktoré sa vypláca vrámci služobného príjmu policajta a aj služobné hodnotenie policajtov vyšetrovateľov, ktorí sú zaradení na jednom útvare, je odlišné. Niektorý vyšetrovateľ môže dostať mesačne napr. 200 €, niektorý aj 450. Príspevok na bývanie nemá pre svedka žiaden motivačný charakter, a to z dôvodu, že je nízky. V prípade, že by bol aj vyšší, ťažko povedať, či by mal pre neho motivačný charakter. Podľa svedka príspevok na bývanie nemá žiaden súvis s odmeňovaním. Pre policajtov je príspevok na bývanie nejasný v tom, že nie je zákonne definovaný. Nikde nie je uvedené, že príspevok na bývanie je forma odmeňovania za pracovný výkon. Forma odmeňovania za pracovný výkon policajta je služobný plat. Kolegovia, ktorí sú zaradení na tej istej pracovnej pozícii, tzn. majú rovnakú náplň vrámci rovnakého útvaru, poberajú rovnakú výšku príspevku na bývanie.

18. Súd zamietol návrh žalobcov na výsluch svedka Q.. M. Č. z dôvodu, že je to policajt služobne zaradený na útvare Národnej kriminálnej agentúry prezídia PZ Slovenskej republiky a preto nespĺňa kritéria komparátora vo vzťahu k žalobcom z dôvodu nezaradenia na rovnakom útvare PZ.

19. Podľa § 11 písm. c) zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je ústredným orgánom štátnej správy pre Policajný zbor a Hasičský a záchranný zbor.

20. Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy sú právnické osoby.

21. Podľa § 35 ods. 2 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy sa podieľajú na tvorbe jednotnej štátnej politiky v jednotlivých oblastiach, uskutočňujú túto politiku, vykonávajú v rozsahu svojej pôsobnosti štátnu správu a plnia ďalšie úlohy ustanovené v ústavných zákonoch, zákonoch a iných všeobecne záväzných právnych predpisoch.

22. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, policajný zbor je podriadený ministromi.

23. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, ak v § 4a nie je ustanovené inak, služby Policajného zboru pôsobia v rámci útvarov Policajného zboru, ktoré na návrh prezidenta Policajného zboru zriaďuje a zrušuje minister; minister zároveň na návrh prezidenta Policajného zboru určuje náplň ich činností a vnútornú organizáciu. Minister môže určiť, ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti. Za útvar Policajného zboru koná pred súdom riaditeľ útvaru alebo ním poverený policajt alebo zamestnanec. Útvary Policajného zboru sú organizované spravidla podľa organizácie súdov.

24. Podľa § 141a ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, v znení platnom a účinnom do 31.01.2019, policajtovi v stálej štátnej službe možno priznať príspevok na bývanie do výšky 232,36 eura mesačne, ak ďalej nie je ustanovené inak.

25. Podľa § 141a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, v znení platnom a účinnom do 31.01.2019, príspevok na bývanie určuje minister v závislosti od miesta výkonu štátnej služby a charakteru činnosti útvaru.

26. Podľa § 141a ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, v aktuálnom znení, policajtovi možno priznať príspevok na bývanie do výšky 232,36 eura mesačne, ak ďalej nie je ustanovené inak..

27. Podľa § 141a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, v aktuálnom znení, príspevok na bývanie určuje minister v závislosti od miesta výkonu štátnej služby, služobných činností, ktoré policajt vykonáva, a útvaru jeho služobného zaradenia.

28. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

29. Podľa § 2a ods. 1 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), diskriminácia je priama diskriminácia, nepriama diskriminácia, obťažovanie, sexuálne obťažovanie a neoprávnený postih; diskriminácia je aj pokyn na diskrimináciu a nabádanie na diskrimináciu.

30. Podľa § 2a ods. 3 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), nepriama diskriminácia je navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú alebo by mohli znevýhodňovať osobu v porovnaní s inou osobou; nepriama diskriminácia nie je, ak takýto predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takého záujmu.

31. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zásada rovnakého zaobchádzania podľa odseku 1 sa uplatňuje len v spojení s právami osôb ustanovenými osobitnými zákonmi.

32. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), diskriminácia nie je také rozdielne zaobchádzanie, ktoré je odôvodnené povahou činností vykonávaných v zamestnaní alebo okolnosťami, za ktorých sa tieto činnosti vykonávajú, ak tento dôvod tvorí skutočnú a rozhodujúcu požiadavku na zamestnanie pod podmienkou, že cieľ je legitímny a požiadavka primeraná.

33. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), každý má podľa tohto zákona právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou.

34. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), každý

sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodrzaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo poskytol primerané zadosťučinenie; ak ide o nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti, môže sa tiež domáhať neplatnosti právneho úkonu, ktorého účinnosť bola podľa osobitného predpisu pozastavená.

35. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), právo na náhradu škody alebo právo na inú náhradu podľa osobitných predpisov nie je týmto zákonom dotknuté.

36. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), konanie vo veciach súvisiacich s porušením zásady rovnakého zaobchádzania sa začína na návrh osoby, ktorá namietá, že jej právo bolo dotknuté porušením zásady rovnakého zaobchádzania (ďalej len "žalobca"). Žalobca je povinný v návrhu označiť osobu, o ktorej tvrdí, že porušila zásadu rovnakého zaobchádzania (ďalej len "žalovaný").

37. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), žalovaný je povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ak žalobca oznámi súdu skutočnosť, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo.

38. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa v pracovnoprávných vzťahoch, obdobných právnych vzťahoch a v právnych vzťahoch s nimi súvisiacich zakazuje diskriminácia osôb z dôvodov podľa § 2 ods. 1.

39. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zásada rovnakého zaobchádzania podľa odseku 1 sa uplatňuje len v spojení s právami osôb ustanovenými osobitnými zákonmi najmä v oblastiach

a) prístupu k zamestnaniu, povolaniu, inej zárobkovej činnosti alebo funkcii (ďalej len "zamestnanie") vrátane požiadaviek pri prijímaní do zamestnania a podmienok a spôsobu uskutočňovania výberu do zamestnania, 8)

b) výkonu zamestnania a podmienok výkonu práce v zamestnaní vrátane odmeňovania, funkčného postupu v zamestnaní a prepúšťania,

c) prístupu k odbornému vzdelávaniu, ďalšiemu odbornému vzdelávaniu a účasti na programoch aktívnych opatrení na trhu práce vrátane prístupu k poradenstvu pre výber zamestnania a zmenu zamestnania 9) (ďalej len "odborné vzdelávanie") alebo

d) členstva a pôsobenia v organizácii zamestnancov, organizácii zamestnávateľov a v organizáciách združujúcich osoby určitých profesií vrátane poskytovania výhod, ktoré tieto organizácie svojim členom poskytujú.

40. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

41. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

42. Podľa Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky o vybraných platových náležitostiach príslušníkov PZ, prikazovanie služby nad základný čas služby v týždni a nariaďovanie služobnej pohotovosti príslušníkom PZ č. 17/2008 v znení účinnom od 01.07.2017 čl. 18 Príspevok na bývanie (§ 141a zákona) odsek 1, policajtovi, ktorý spĺňa podmienky podľa § 141a zákona, patrí príspevok na

bývanie až do výšky 232,36 € mesačne v závislosti od jeho zaradenia v rámci útvarov ministerstva, organizácií a zariadení ministerstva, útvarov PZ a od miesta výkonu štátnej služby podľa územného a správneho usporiadania Slovenskej republiky. Podľa odseku 2, v závislosti od podmienok uvedených v ods. 1 sa policajt zaraďuje do skupín príspevku na bývanie A, B, C a D. Podľa odseku 3, priznanie príspevku na bývanie sa uvádza v personálnom rozkaze nadriadeného. Podľa odseku 4, príspevok na bývanie v skupine A patrí policajtovi zaradenému vo funkcii vyšetrovateľ, starší vyšetrovateľ a starší vyšetrovateľ špecialista. Podľa odseku 6 písm. c), príspevok na bývanie v skupine C patrí policajtovi zaradenému na útvare PZ okrem policajta uvedeného v ods. 4, 5 a 7. Podľa odseku 9, policajtovi sa priznáva príspevok na bývanie v eurách mesačne v závislosti od jeho zaradenia podľa ods. 1 a 2 takto: Kraj Banská Bystrica skupina A útvary Krajského riaditeľstva PZ 120 €.

43. Žalovaný je ústredným orgánom štátnej správy pre PZ a žalobcovia sú príslušníkmi PZ. Vzťah medzi stranami sporu upravuje zákon č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru. Pokiaľ ide o námietku žalovaného v konaní, že nie je vo veci pasívne vecne legitimovaný, súd uvádza, že s odkazom na zákon č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy § 11, je ministerstvo vnútra Slovenskej republiky ústredným orgánom štátnej správy pre Policajný zbor. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky ako ústredný orgán štátnej správy pre PZ je právnickou osobou, ktorá má v žalovanej otázke samostatnú spôsobilosť na práva a povinnosti a môže byť samostatne žalované v občianskom súdnom konaní. Podľa zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, podľa § 6 ods. 1, je policajný zbor podriadený ministromi.

44. Voči argumentu žalovaného, že vo veci by mal rozhodovať krajský súd v rámci správneho súdnictva, pričom okresný súd nie je kompetentný vo veci rozhodnúť, je potrebné uviesť, že žalobcovia sa žalobou domáhajú ochrany pre porušenie zásady rovnakého zaobchádzania podľa antidiskriminačného zákona v súvislosti s výkonom služného pomeru policajta. Existenciu takéhoto sporu predpokladá Civilný sporový poriadok v § 307 a nasl. Takýto druh sporu prejednávajú a rozhodujú súdy v civilnom sporovom konaní. Okolnosť, že žalobcovia nevyužili možnosť domáhať sa ochrany v zmysle správneho súdnictva nie je prekážkou konania o žalobe v antidiskriminačnom spore. Okresný súd má právomoc a príslušnosť vo veci konať a rozhodnúť.

45. Predmetom žaloby je určenie, či zo strany žalovaného došlo k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania vo vzťahu ku žalobcom tým spôsobom, že im žalovaným bol priznaný nižší príspevok na bývanie podľa čl. 18 Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008. Z obsahu príslušného nariadenia vyplýva, že v BBK možno priznať príspevok na bývanie od 20 do 150 €, pričom príspevok v sume 150 € je možné priznať iba policajtovi zaradenému do skupiny A podľa čl. 18 ods. 4 Nariadenia, t. j. vo funkcii vyšetrovateľ, starší vyšetrovateľ a starší vyšetrovateľ špecialista, ktorý je zaradený na útvare ministerstva. Príspevok na bývanie v sume 120 € je možné priznať policajtovi zaradenému do skupiny A podľa čl. 18 ods. 4 Nariadenia zaradenému na útvary Krajské riaditeľstvo PZ. Ostatným príslušníkom policajného zboru napriek podmienkam poskytovania príspevku na bývanie podľa § 141a zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkom PZ bol nariadením ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008 v znení účinnom od 01.07.2017 priznaný nižší príspevok na bývanie, čím dochádzalo ku diskriminácii policajtov u konkrétneho útvaru. Pri hodnotení žalobcami namietaného konania žalovaného súd posudzoval skutočnosť, či konanie žalovaného spadá do oblasti antidiskriminačného zákona.

46. Zásada rovnakého zaobchádzania je bližším premietnutím práva na rovnaké zaobchádzanie, ktoré je zakotvené v čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 3 ods. 1 a čl. 4 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Podľa § 2 ods. 1 antidiskriminačného zákona dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo k etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti. Zákaz diskriminácie, resp. konanie, ktoré možno považovať za diskrimináciu upravuje zákon v § 2a ods. 1. Zásada rovnakého zaobchádzania nesie v sebe právo na rovnaké, resp. rovné zaobchádzanie a zákaz diskriminácie nesie v sebe povinnosť vyhnúť sa nerovnakému, resp. nerovnému zaobchádzaniu, pričom dodržiavaním jedného sa naplňa druhé a naopak. Zákaz diskriminácie a zásada rovnakého zaobchádzania sa vzťahuje na každého, teda každý je povinný zaobchádzať s každým rovnako bez ohľadu na možné rozdiely a odlišnosti prameniace v ľudskej prirodzenosti. Pojem „iné postavenie“ uvedené v § 2 ods. 1 antidiskriminačného zákona

ako dôvod zákazu diskriminácie nemožno stotožniť s nijakou jednoznačne určenou hodnotou alebo záujmom. Možno ho aplikovať na fyzické aj právnické osoby. Iné postavenie má povahu ústavného splnomocnenia na rozšírenie dôvodov ochrany pred diskrimináciou. Antidiskriminačný zákon v § 2a ods. 3 definuje pojem nepriamej diskriminácie ako navonok neutrálny predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax, ktoré znevýhodňujú, alebo by mohli znevýhodňovať osobu v porovnaní s inou osobou, nepriama diskriminácia nie je, ak takýto predpis, rozhodnutie, pokyn alebo prax sú objektívne odôvodnené sledovaním oprávneného záujmu a sú primerané a nevyhnutné na dosiahnutie takéhoto záujmu. V praxi môžu nastať prípady, keď určenie toho-ktorého diskriminačného zaobchádzania a subsumovanie pod konkrétny pojem bude náročné, čo však nezabavuje subjekty zodpovednosti, keďže ide o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Nepriama diskriminácia pokrýva konanie alebo opomenutie z materiálneho hľadiska, čiže je rozpoznateľná čo do výsledku, a teda ide o zvýhodnenie alebo znevýhodnenie osoby v porovnaní s inou osobou. Diskriminácia znamená aplikáciu rozdielnych pravidiel na porovnateľné situácie alebo aplikáciu rovnakých pravidiel na rozdielne situácie. Každý je povinný dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v oblasti pracovných a obdobných právnych vzťahov, sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, poskytovanie tovarov a služieb a vo vzdelávaní. Zásada rovnakého zaobchádzania sa uplatňuje v spojení s právami osôb ustanovenými osobitnými zákonmi.

47. Vychádzajúc zo znenia zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, policajtom je na účely zákona fyzická osoba, ktorá je v služobnom pomere podľa zákona o štátnej službe príslušníkov PZ a vykonáva štátnu službu v služobnom úrade. Služobným úradom sa rozumie Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Miestom výkonu štátnej služby policajta je obec, v ktorej je policajt zaradený na výkon štátnej služby. Služobný pomer policajta sa zakladá k štátu. Podľa § 2a zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, práva ustanovené týmto zákonom sa zaručujú rovnako všetkým občanom pri vstupe do štátnej služby a policajtom pri vykonávaní štátnej služby v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahoch ustanovenou zákonom č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon). Podľa § 2a ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., občan pri vstupe do štátnej služby alebo po jej skončení alebo policajt, ktorý sa domnieva, že jeho právo alebo právom chránený záujem bol dotknutý nedodrzaním zásady rovnakého zaobchádzania, môže sa obrátiť na súd a domáhať sa právnej ochrany ustanovenej antidiskriminačným zákonom. Vránci posudzovania namietaného konania žalobcami súd hodnotil oblasť podnetu, či spadá do problematiky, na ktorú sa vzťahuje antidiskriminačný zákon. V danom prípade ide o oblasť pracovnoprávných vzťahov, konkrétne štátnu službu príslušníkov PZ. Podmienky ochrany pred diskrimináciou upravuje § 2a zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, podľa ktorého sa práva ustanovené týmto zákonom zaručujú rovnako všetkým občanom pri vstupe do štátnej služby a policajtom pri vykonávaní štátnej služby v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahoch ustanovenou antidiskriminačným zákonom. V súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa zakazuje diskriminácia aj z dôvodu manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, odborovej činnosti, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

48. Podľa § 141a zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, policajtom v stálej štátnej službe možno priznať príspevok na bývanie do výšky 232,36 € mesačne, pričom podľa znenia zákona platnom a účinnom do 30.01.2019 príspevok na bývanie určoval minister v závislosti od miesta výkonu štátnej služby a charakteru činnosti útvaru. § 141a bol novelou zákona účinnou od 01.02.2019 zmenený v znení, že príspevok na bývanie určuje minister v závislosti od miesta výkonu štátnej služby, služobných činností, ktoré policajt vykonáva a útvaru jeho služobného zaradenia. Vychádzajúc zo zákonného znenia § 141a zákona o štátnej službe príslušníkov PZ v znení platnom a účinnom do 31.01.2019 možno konštatovať, že zákon o štátnej službe policajtov uvádzal do novely 2 podmienky, za akých bolo možné policajtom v stálej štátnej službe priznať príspevok na bývanie. Prvou podmienkou bolo miesto výkonu štátnej služby. Druhou podmienkou bol charakter činnosti útvaru. Žiadne iné podmienky, za akých možno policajtom v stálej štátnej službe priznať príspevok na bývanie zákon o štátnej službe policajtov neuvádzal. Čo do diferenciácie medzi policajtmi, rozlišujúcim faktorom bol charakter činnosti útvaru, kde policajt vykonáva štátnu službu. Útvar bol základnou a jedinou rozlišovacou jednotkou na účely príspevku na bývanie. Ak išlo o viacerých policajtov s miestom výkonu štátnej služby v tom istom mieste a na tom istom útvare, ktorým bol takto priznaný príspevok na bývanie, zákon neobsahoval žiadnu možnosť diferenciácie medzi nimi.

49. Pri posúdení nároku žalobcov súd vychádzal z právnych predpisov, ktoré upravujú príspevok na bývanie policajtov, a to zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, zohľadňujúc znenie zákona v čase podania žaloby a po novele zákona v čase rozhodovania súdu vo veci, a z Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky o vybraných platových náležitostiach príslušníkov PZ, prikazovaní služby nad základný čas služby v týždni a nariaďovaní služobnej pohotovosti príslušníkom PZ č. 17/2008. Znenie § 141a zákona o štátnej službe príslušníkov PZ bolo zmenené novelou - zákonom č. 6/2019 Z. z. účinnou od 01.02.2019 tak, že podľa ods. 2 § 141a príspevok na bývanie určuje minister v závislosti od miesta výkonu štátnej služby, služobných činností, ktoré policajt vykonáva a útvaru jeho služobného zaradenia. Do prijatia novely ods. 2 § 141a príspevok na bývanie určoval minister v závislosti od miesta výkonu štátnej služby a charakteru činnosti útvaru. Podľa Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008 čl. 18 ods. 1, policajtovi, ktorý spĺňa podmienky podľa § 141a zákona, patrí príspevok na bývanie až do výšky 232,36 € mesačne v závislosti od jeho zaradenia vrámci útvarov ministerstva, organizácií a zariadení ministerstva, útvarov PZ a od miesta výkonu štátnej služby podľa územného a správneho usporiadania Slovenskej republiky. Aj zo znenia čl. 18 ods. 1 Nariadenia ministra vnútra je zrejmé, že podmienky, za ktorých možno policajtovi v stálej štátnej službe priznať príspevok na bývanie, sú zaradenie v útvaru PZ a miesto výkonu štátnej služby podľa územného a správneho usporiadania Slovenskej republiky. Rozlišovacie kritériá určené zákonom o štátnej službe príslušníkov PZ v znení platnom a účinnom do 31.01.2019 a Nariadením ministra vnútra Slovenskej republiky pre priznanie príspevku na bývanie sú totožné, a to rozdielnosť charakteru činnosti medzi jednotlivými rozdielnymi útvarmi a v prípade rovnakých útvarov ich sídlo vrámci územného a správneho usporiadania Slovenskej republiky.

50. Následne nariadenie v ods. 2 a nasledujúcich odsekoch zaraďuje policajtov do skupín príspevku na bývanie A, B, C a D v závislosti od výkonu funkcie a služobných činností, ktoré policajt vykonáva. Podľa zaradenia policajta do skupiny príspevku na bývanie určuje výšku príspevku na bývanie v eurách mesačne v rozmedzí od 20 do 232 €.

51. Do prijatia zákona č. 6/2019 Z. z., ktorým bol novelizovaný § 141a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, Nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky, ako podzákonný právny predpis bez akéhokoľvek zákonného splnomocnenia, diskriminačne znevýhodňovalo žalobcov. Antidiskriminačný zákon okrem výslovne vopred zadefinovaných diskriminačných dôvodov rozlišuje dôvody aj o iné postavenie. Aby bol naplnený tento dôvod, dotknuté osoby musia byť v jasne špecifikovanom inom postavení v porovnaní s inými osobami alebo osobou komparátora, pričom toto postavenie im spôsobuje nedôvodne a nelegitímne určitú nevýhodu, resp. je dôsledkom konania, ktoré možno podriať pod niektorú z foriem diskriminácie. Rozlišujúcim prvkom iného postavenia v tomto prípade do prijatia novely zákona o štátnej službe príslušníkov PZ s účinnosťou od 01.02.2019 bolo odlišné funkčné zaradenie žalobcov s odkazom na popis ich služobnej činnosti.

52. Jedným zo základných princípov právneho štátu je princíp právnej istoty a legitimity. Právna istota kogentne vyžaduje jasnosť, určitosť a stálosť rozhodnutí štátu, predvídateľnosť a spravodlivosť jeho konania, vrátane realizácie všetkých právnych vzťahov, ktoré štát vo svojich všeobecne záväzných právnych predpisov platne upraví. Právoplatnosť, legitimita spojená s právnou účinnosťou znamená, že všeobecne záväzný právny predpis je právne záväzný a má všetky zákonné náležitosti, aby v každom vymedzenom prípade dával jasný návod, ako sa bude riešiť konkrétny právny vzťah. Účinnosť právnej normy spočíva v tom, že sa ňou musia riadiť právne vzťahy, ktoré táto norma vo svojom texte upravuje.

53. Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008 ako podzákonný právny predpis nebolo do prijatia novely Zákona o štátnej službe príslušníkov PZ konkrétne do novelizácie § 141a ods. 2 zákona (do 31.01.2019) v súlade so zákonom a v kontexte s antidiskriminačným zákonom a Zákom o štátnej službe príslušníkov PZ bez zákonného splnomocnenia nedôvodne znevýhodňovalo príslušníkov PZ na základe ich pracovného zaradenia (funkcie) pracujúcich na tom istom útvaru. Diskriminácia spočívala v rozdielnej výške priznaných príspevkov na bývanie podľa čl. 18 Nariadenia. Nariadenie ministra ako podzákonný právny predpis musí byť v súlade s platným a účinným znením zákona a môže vykonávať iba to a tak, ako zákon rámcovo upravuje. Na základe skutkových tvrdení strán sporu a vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobcovia v čase od priznania príspevku na bývanie personálnym rozkazom dňa 01.07.2017 do novelizácie zákona č. 73/1998 Z. z. s účinnosťou od 01.02.2019 boli v jasne špecifikovanom inom postavení v porovnaní s osobou komparátora, pričom toto postavenie

im spôsobilo nedôvodnú a nelegitímnu nevýhodu. Rozlišujúcim prvkom iného postavenia v danom prípade bolo odlišné funkčné zaradenie jednotlivých príslušníkov PZ. Z oznámenia žalovaného mal súd preukázané, že na útvare Krajského riaditeľstva PZ v B. Bystrici, na ktorom vykonávajú štátnu službu žalobcovia, vykonávajú štátnu službu aj policajti zaradení do skupín príspevku na bývanie podľa čl. 18 ods. 4 a 5 Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008, ktorým príslušníkom PZ bol priznaný príspevok na bývanie za obdobie od 01.07.2017 do 31.01.2019 vo výške 120,- € mesačne. Neobstojí procesná obrana žalovaného, že rozdielnosť v určení výšky príspevku na bývanie je oprávnený cieľ v oblasti rezortnej politiky žalovaného a ide o prípustné rozdielne zaobchádzanie podľa ustanovenia § 8 ods. 1 antidiskriminačného zákona. Podľa uvedeného paragrafu antidiskriminačného zákona diskrimináciou nie je také rozdielne zaobchádzanie, ktoré je odôvodnené povahou činností vykonávaných v zamestnaní alebo okolnosťami, za ktorých sa tieto činnosti vykonávajú ak tento dôvod tvorí skutočnú a rozhodujúcu požiadavku na zamestnanie pod podmienkou, že cieľ je legitímny a požiadavka primeraná. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Prvou podmienkou rozdielneho zaobchádzania je povaha pracovných a iných činností vykonávaných v zamestnaní, prípadne povaha okolností, ktoré sprevádzajú tieto činnosti. Ďalšou podmienkou je odôvodnenie rozdielneho zaobchádzania, pričom dôvod rozdielneho zaobchádzania je skutočnou a rozhodujúcou požiadavkou na zamestnanie. Poslednou podmienkou je cieľ, resp. určitý oprávnený záujem, ktorý musí byť legitímny a primeraný. Odôvodnenie rozdielneho zaobchádzania sa môže uplatniť len vo veľmi zriedkavých prípadoch. Žalovaný v konaní neposkytol súdu dostatočné vysvetlenie prečo v prípade žalobcov nedošlo k porušeniu zásady na rovnaké zaobchádzanie, domienku diskriminačného konania nevyvrátil, tvrdenia, že jeho konanie sledovalo oprávnený záujem, bolo objektívne odôvodnené, primerané a nevyhnuté na dosiahnutie takéhoto záujmu, prípadne že jeho konanie nebolo v zmysle antidiskriminačného zákona považované za diskrimináciu, v konaní nepreukázal. Na základe uvedeného preto súd určil, že žalovaný od 01.07.2017 do 31.01.2019 v BBK porušoval zásadu rovnakého zaobchádzania vo vzťahu žalobcov k príslušníkom PZ Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici s príspevkom na bývanie vo výške 120,- € mesačne, čím zasiahol do práva žalobcov na priznanie rovnakého príspevku na bývanie.

54. Systémový nedostatok Zákona o štátnej službe príslušníkov PZ zákonodarca odstránil prijatím novely č. 6/2019 Z. z. účinné od 01.02.2019, ktorá rozšírila podmienky, za akých možno policajtom v stálej štátnej službe priznať príspevok na bývanie, a to v závislosti od miesta výkonu štátnej služby, služobných činností, ktoré policajt vykonáva a útvaru jeho služobného zaradenia. Z uvedených dôvodov nie je možné v súčasnosti konštatovať nedôvodnosť priznania rozdielnej výšky príspevku na bývanie v závislosti od funkčného zaradenia a náplne práce policajta. Preto súd žalobu v časti uloženia povinnosti žalovanému upustiť od protiprávneho stavu, napraviť protiprávny stav priznaním rovnakého príspevku na bývanie ako bol priznaný príslušníkom PZ služobne zaradeným vo funkcii vyšetrovateľ, starší vyšetrovateľ a starší vyšetrovateľ špecialista pôsobiacim na útvare MV SR v BBK zamietol.

55. Antidiskriminačný zákon uvádza len demonštratívne prostriedky ochrany voči diskriminácii. Okrem v antidiskriminačnom zákone uvedených prostriedkov ochrany možno využiť aj všeobecné prostriedky ochrany podľa civilného práva. Podľa generálnej prevenčnej povinnosti je každý povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám. Ak niekto poruší danú povinnosť, je povinný vzniknutú škodu nahradiť. Osoba, ktorej vznikla škoda konaním v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania, má právo okrem práv uvedených v § 9 antidiskriminačného zákona na náhradu škody. Toto právo je majetkovej povahy, ide o všeobecné majetkové právo podľa všeobecných zásad súkromného práva. Pod pojmom škoda s odkazom na citovaného zákonného ustanovenia sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia. Náhrada škody ak má plniť reparačnú funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy. V dôsledku diskriminačného konania žalovaného vznikla žalobcom ujma v ich majetkovej sfére nepriznaním príspevku na bývanie za obdobie od 01.07.2017 do 31.01.2019 vo výške priznanej osobám komparátora - príslušníkom PZ zaradených do skupín príspevku na bývanie podľa čl. 18 ods. 4 a 5 Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 17/2008, ktorým bol priznaný príspevok na bývanie vo výške 120,- € mesačne. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel v časti žalobcami uplatneného nároku voči žalovanému na náhradu škody vo výške 1.900,- € pre každého zo žalobcov zvlášť, t. j. v hodnote dorovnania príspevku na bývanie do sumy 120 € mesačne, teda v sume 100,- € mesačne za obdobie od 01.07.2017 do 31.01.2019, ktorá im mala byť v prípade rešpektovania zásady rovnakého zaobchádzania žalovaným v súlade v tom čase platným a

účinným znením Zákona o štátnej službe príslušníkov PZ priznaná. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku na náhradu škody za obdobie od 01.02.2019 súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

56. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

58. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol vychádzajúc zo zásady úspechu v spore porovnaním žalobnej žiadosti a výroku, ktorým súd vo veci rozhodol. Vzhľadom na pomerný úspech žalobcov v konaní k procesnému úspechu žalovaného v časti zamietnutia žaloby, keď žiadna zo strán nemala v spore úspech plný, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol postupom podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku - CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).